Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

UREDBA SVETA (EU) št. 904/2010

z dne 7. oktobra 2010

o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost

(prenovitev)

(UL L 268, 12.10.2010, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

UREDBA SVETA (EU) št. 904/2010

z dne 7. oktobra 2010

o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost

(prenovitev)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 1798/2003 z dne 7. oktobra 2003 o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost ([3]) je bila večkrat bistveno spremenjena. Ker so potrebne dodatne spremembe, je treba zaradi jasnosti navedeno uredbo prenoviti.

(2) Instrumente za boj proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) iz Uredbe 1798/2003 bi bilo treba izboljšati in dopolniti na podlagi sklepov Sveta z dne 7. oktobra 2008 in Sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o usklajeni strategiji za izboljšanje boja proti goljufijam na področju DDV v Evropski uniji ter Poročila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o uporabljanju Uredbe Sveta (ES) št. 1798/2003 o upravnem sodelovanju na področju DDV (v nadaljnjem besedilu: poročilo Komisije). Potrebna so tudi redakcijska in praktična pojasnila določb Uredbe (ES) št. 1798/2003.

(3) Davčna utaja in izogibanje davkom, ki segata čez meje držav članic, povzročata proračunske izgube in kršitve načela poštenega obdavčevanja. Lahko povzročita izkrivljanje pretoka kapitala in pogojev konkurence. Zato vplivata na delovanje notranjega trga.

([1]) Mnenje z dne 5. maja 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([2]) Mnenje z dne 17. februarja 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([3]) UL L 264, 15.10.2003, str. 1.

▼B

(4) Boj proti utaji DDV zahteva tesno sodelovanje med pristojnimi organi v vsaki državi članici, ki so odgovorni za uporabo določb na navedenem področju.

(5) Ukrepi davčnega usklajevanja, sprejeti zaradi vzpostavitve notranjega trga, bi morali vključevati uvedbo skupnega sistema za sodelovanje med državami članicami, zlasti kar zadeva izmenjavo informacij, s katerim pristojni organi držav članic pomagajo eden drugemu in sodelujejo s Komisijo, da bi zagotovili pravilno uporabo DDV za dobave blaga in storitev, pridobitve blaga znotraj Skupnosti in uvoz blaga.

(6) Upravno sodelovanje ne bi smelo voditi do nepotrebnega prenosa upravnih obremenitev med državami članicami.

(7) Za namene pobiranja dolgovanega davka, bi morale države članice sodelovati in tako zagotoviti pravilno odmero DDV. Zato morajo ne samo nadzorovati pravilno uporabo dolgovanega davka na svojem ozemlju, temveč bi morale tudi ponuditi pomoč drugim državam članicam za zagotovitev pravilne uporabe davka v zvezi z dejavnostjo, ki se opravlja na njihovem ozemlju, dolgovan pa je v drugi državi članici.

(8) Nadziranje pravilne uporabe DDV pri čezmejnih transakcijah, obdavčljivih v državi članici, ki ni država članica, kjer ima dobavitelj sedež, je v veliko primerih odvisno od informacij, s katerimi razpolaga država članica sedeža, ali ki jih ta država članica veliko enostavneje pridobi. Učinkovitost nadzora teh transakcij je torej odvisna od tega ali država članica sedeža zbira oziroma je zmožna zbirati te informacije.

(9) Za vzpostavitev sistema „vse na enem mestu“ iz Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ([1]) in uporabo postopka vračila davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v državi članici vračila iz Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici ([2]), so potrebna pravila o izmenjavi informacij med državami članicami in hrambi teh informacij.

(10) V čezmejnih primerih je pomembno, da se določijo obveznosti vsake države članice, da bi se lahko davek v državi članici, v kateri je dolgovan, učinkovito nadzoroval.

([1]) UL L 347, 11.12.2006, str. 1.
([2]) UL L 44, 20.2.2008, str. 23.

▼B

(11) Za pravilno delovanje sistema DDV je nujno elektronsko shranjevanje in posredovanje nekaterih podatkov za namene nadzora DDV. To omogoča hitro izmenjavo informacij in avtomatičen dostop do informacij, kar krepi boj proti goljufijam. Takšna izmenjava se lahko zagotovi s krepitvijo zbirk podatkov o zavezancih za DDV in njihovih transakcijah znotraj Skupnosti na podlagi vključevanja dodatnih informacij o zavezancih in njihovih transakcijah v te zbirke.

(12) Države članice bi morale uvesti ustrezne postopke preverjanja, s katerimi se zagotovi, da so informacije posodobljene, primerljive in dobre kakovosti, kar poveča njihovo zanesljivost. Pogoji za izmenjavo in avtomatičen dostop držav članic do elektronsko shranjenih podatkov bi morali biti jasno opredeljeni.

(13) Za učinkovit boj proti goljufijam je treba zagotoviti izmenjavo informacij brez predhodne zahteve. Za lažjo izmenjavo informacij bi bilo treba določiti kategorije, za katere je treba vzpostaviti avtomatično izmenjavo.

(14) Kot je navedeno v Poročilu Komisije, so povratne informacije ustrezno sredstvo za zagotavljanje stalnega izboljševanja kakovosti izmenjanih informacij. Zato je treba določiti okvir za zagotovitev povratnih informacij.

(15) Za učinkovito nadziranje DDV pri čezmejnih transakcijah je treba zagotoviti možnost sočasnih kontrol držav članic in prisotnost uradnikov ene države članice na ozemlju druge države članice v okviru upravnega sodelovanja.

(16) Potrditev veljavnosti identifikacijskih številk za DDV po spletu je orodje, ki ga gospodarski subjekti vse pogosteje uporabljajo. Zato bi moral sistem za potrditev veljavnosti identifikacijskih številk za DDV subjektom omogočiti avtomatično potrditev ustreznih informacij.

(17) Nekateri davčni zavezanci, ki dobavljajo blago ali storitve naročnikom s sedežem v drugi državi članici, imajo posebne obveznosti, še posebej na področju izstavljanja računov, ki se razlikujejo od tistih, ki veljajo v državi članici, kjer imajo ti zavezanci sedež. Treba je uvesti mehanizem z zlahka razpoložljivimi informacijami za te davčne zavezance.

▼B

(18) Praktične izkušnje pri uporabi Uredbe (ES) št. 1798/2003 v okviru boja proti goljufijam, imenovanih davčni vrtiljak, so nedavno pokazale, da je v nekaterih primerih vzpostavitev hitrejšega mehanizma za izmenjavo informacij, ki bo zajemal širše in bolj ciljno usmerjene informacije, nujno potrebna za učinkovit boj proti goljufijam. V skladu s sklepi Sveta z dne 7. oktobra 2008 bi bilo treba v okviru te uredbe za vse države članice vzpostaviti decentralizirano mrežo z imenom Eurofisc, ki ni pravna oseba, da bi se spodbudilo in olajšalo večstransko in decentralizirano sodelovanje, ki dovoljuje hiter in ciljno usmerjen boj proti posebnim vrstam goljufij.

(19) Država članica potrošnje je prvenstveno odgovorna, da zagotovi, da dobavitelji, ki nimajo sedeža, izpolnjujejo svoje obveznosti. V ta namen uporaba začasne posebne ureditve za elektronsko opravljene storitve, ki je opredeljena v poglavju 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, zahteva opredelitev pravil v zvezi s posredovanjem informacij in prenosom denarja med državo članico identifikacije in državo članico potrošnje.

(20) Informacije, ki jih država članica pridobi od tretjih držav, so lahko zelo koristne za druge države članice. Prav tako kot so informacije, ki jih država članica pridobi od drugih držav članic, lahko zelo koristne za tretje države. Zato bi bilo treba določiti pogoje za izmenjavo teh informacij.

(21) Nacionalni predpisi na področju bančne tajnosti ne bi smeli ovirati uporabljanja te uredbe.

(22) Ta uredba ne bi smela vplivati na druge ukrepe, sprejete na ravni Unije, ki prispevajo k boju proti goljufijam na področju DDV.

(23) Zaradi učinkovitosti, hitrosti in stroškov je bistveno, da bi se informacije, ki se sporočajo na podlagi te uredbe, kadar je to mogoče, morale sporočati z elektronskimi sredstvi.

(24) Zaradi hitrejše obravnave zahtevkov za informacije in ponavljajoče se narave nekaterih zahtevkov kakor tudi jezikovne raznolikosti v Uniji, bi bilo treba poudariti uporabo standardnih obrazcev pri izmenjavi informacij.

(25) Roki iz te uredbe za posredovanje informacij se razumejo kot najdaljša obdobja, ki se ne smejo prekoračiti, pri čemer velja načelo, da je treba zaradi učinkovitega sodelovanja informacije, ki so zaprošeni državi članici že na razpolago, posredovati nemudoma.

▼B

(26) Za namene te uredbe je primerno upoštevati omejitve nekaterih pravic in obveznosti, določenih v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([1]) za zaščito interesov iz člena13(1)(e) navedene direktive. Zaradi možnega izpada prihodkov za države članice in bistvenega pomena informacij v tej uredbi, so te omejitve nujne in sorazmerne za učinkovitost boja proti goljufijam.

(27) Ker so ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe, ukrepi splošnega pomena v smislu člena 2 Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([2]), jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5 navedenega sklepa –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

1. Ta uredba določa pogoje, pod katerimi sodelujejo pristojni organi v državah članicah, odgovorni za uporabo predpisov o DDV, drug z drugim in s Komisijo, da se zagotovi izpolnjevanje obveznosti z navedenimi predpisi.

Zato določa pravila in postopke, ki omogočajo pristojnim organom držav članic, da sodelujejo in izmenjujejo kakršne koli informacije drug z drugim, ki lahko pomagajo, da se izvede pravilna odmera DDV, da se nadzira pravilna uporaba DDV, predvsem pri transakcijah znotraj Skupnosti, ter se bori proti goljufijam na področju DDV. Določa predvsem pravila in postopke, ki državam članicam omogočajo zbiranje in izmenjavo navedenih informacij z elektronskimi sredstvi.

2. Ta uredba določa pogoje, pod katerimi organi iz odstavka 1 pomagajo pri zaščiti prihodkov iz DDV v vseh državah članicah.

3. Ta uredba ne vpliva na uporabo pravil o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah v državah članicah.

([1]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.
([2]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

4. Ta uredba določa tudi pravila in postopke za elektronsko izmenjavo informacij o DDV na storitve, ki so opravljene elektronsko v skladu s posebno ureditvijo na podlagi poglavja 6 naslova XII Direktive Sveta 2006/112/ES ter za kakršno koli naknadno izmenjavo informacij in, če gre za storitve v okviru te posebne ureditve, za prenos denarja med pristojnimi organi držav članic.

Člen 2

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve:

(a) „centralni urad za zvezo“ pomeni urad, imenovan na podlagi člena 4(1), katerega glavna odgovornost so stiki z drugimi državami članicami na področju upravnega sodelovanja;

(b) „služba za zvezo“ pomeni kateri koli urad, razen centralnega urada za zvezo, ki jo je kot tako določil pristojni organ na podlagi člena 4(2) za neposredno izmenjavo informacij na podlagi te uredbe;

(c) „pristojni uradnik“ pomeni kateri koli uradnik, ki lahko neposredno izmenjuje informacije na podlagi te uredbe, za kar je bil pooblaščen na podlagi člena 4(3);

(d) „organ prosilec“ pomeni centralni urad za zvezo, služba za zvezo ali kateri koli pristojni uradnik države članice, ki da zahtevek za pomoč v imenu pristojnega organa;

(e) „zaprošeni organ“ pomeni centralni urad za zvezo, služba za zvezo ali kateri koli pristojni uradnik države članice, ki prejme zahtevek za pomoč v imenu pristojnega organa;

(f) „transakcije znotraj Skupnosti“ pomeni dobava blaga ali storitev znotraj Skupnosti;

(g) „dobava blaga znotraj Skupnosti“ pomeni katero koli dobavo blaga, ki mora biti izkazana v rekapitulacijskem poročilu iz člena 262 Direktive 2006/112/ES;

(h) „opravljanje storitev znotraj Skupnosti“ pomeni katero koli opravljanje storitev, ki mora biti izkazano v rekapitulacijskem poročilu iz člena 262 Direktive 2006/112/ES;

(i) „pridobitev blaga znotraj Skupnosti“ pomeni pridobitev pravice do razpolaganja s premičninami kot lastnik na podlagi člena 20 Direktive 2006/112/ES;

(j) „identifikacijska številka za DDV“ pomeni številko, določeno v členih 214, 215 in 216 Direktive 2006/112/ES;

(k) „uradna preiskava“ pomeni vse kontrole, preverjanja in vsako drugo ukrepanje držav članic pri izvajanju svojih nalog zaradi zagotavljanja pravilne uporabe zakonodaje o DDV;

▼B

(l) „avtomatična izmenjava“ pomeni sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici, brez predhodne zahteve;

(m) „spontana izmenjava“ pomeni nesistematično sporočanje drugi državi članici kadar koli in brez predhodne zahteve za informacije;

(n) „oseba“ pomeni:

(i) fizična oseba;

(ii) pravna oseba;

(iii) kadar veljavna zakonodaja tako določa, združenje oseb, ki jim je priznana sposobnost, da opravljajo pravna dejanja, vendar nimajo pravnega statusa pravne osebe, ali

(iv) vse druge pravne ureditve kakršne koli narave in oblike, s statusom pravne osebe ali brez, ki opravljajo transakcije, ki so predmet DDV;

(o) „avtomatični dostop“ pomeni možnost takojšnjega dostopa do elektronskega sistema za pregled nekaterih informacij iz tega sistema;

(p) „z elektronskimi sredstvi“ pomeni uporaba elektronske opreme za obdelavo, (vključno z digitalno zgostitvijo) in shranjevanje podatkov ter uporaba žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij in drugih elektromagnetnih sredstev;

(q) „omrežje CCN/CSI“ pomeni skupno platformo, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (v nadaljnjem besedilu: CCN) in skupnem sistemskem vmesniku (v nadaljnjem besedilu: CSI), ki ga je razvila Unija za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčitve;

(r) „sočasna kontrola“ pomeni usklajeni nadzor davčnega položaja enega ali več med seboj povezanih davčnih zavezancev, ki ga organizirata dve ali več sodelujočih držav članic s skupnimi ali dopolnjujočimi se interesi.

2. Od 1. januarja 2015 se opredelitve pojmov iz členov 358, 358a in 369a Direktive 2006/112/ES uporabljajo tudi za namene te uredbe.

Člen 3

Pristojni organi so organi, v imenu katerih se uporablja ta uredba, bodisi neposredno ali na podlagi pooblastila.

Vsaka država članica sporoči Komisiji do 1. decembra 2010 ime pristojnega organa za namene te uredbe in jo nato nemudoma obvesti o kakršni koli spremembi v zvezi z njim.

▼M1

Hrvaška do 1. julija 2013 obvesti Komisijo o imenu pristojnega organa za namene te uredbe in o naknadnih spremembah, kot je navedeno v drugem odstavku.

▼B

Komisija da na voljo državam članicam seznam vseh pristojnih organov in te informacije objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

1. Vsaka država članica določi en sam centralni urad za zvezo, na katerega se prenese glavna odgovornost za stike z drugimi državami članicami na področju upravnega sodelovanja. O tem obvesti Komisijo in druge države članice. Centralni urad za zvezo se lahko določi tudi kot organ, odgovoren za stike s Komisijo.

2. Pristojni organ vsake države članice lahko določi službe za zvezo. Centralni urad za zvezo je odgovoren za sprotno dopolnjevanje in spreminjanje seznama teh služb in seznam daje na voljo centralnim uradom za zvezo drugih zadevnih držav članic.

3. Poleg tega lahko pristojni organ vsake države članice pod pogoji, ki jih predpiše, določi pristojne uradnike, ki lahko neposredno izmenjujejo informacije na podlagi te uredbe. Pri tem lahko omeji obseg take določitve. Centralni urad za zvezo je odgovoren za sprotno dopolnjevanje in spreminjanje seznama navedenih uradnikov in seznam daje na voljo centralnim uradom za zvezo drugih zadevnih držav članic.

4. Uradniki, ki izmenjujejo informacije na podlagi členov 28, 29 in 30 se vsekakor štejejo za pristojne uradnike za ta namen v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi.

Člen 5

Kadar služba za zvezo ali pristojni uradnik pošlje ali prejme zahtevek ali odgovor na zahtevek za pomoč, obvesti centralni urad za zvezo svoje države članice, pod pogoji, ki jih slednja določi.

Člen 6

Kadar služba za zvezo ali pristojni uradnik prejme zahtevek za pomoč, ki zahteva ukrepanje zunaj njegovega ozemeljskega ali operativnega območja, tak zahtevek nemudoma posreduje centralnemu uradu za zvezo svoje države članice in o tem obvesti organ prosilca. V takem primeru se obdobje, predpisano v členu 10, začne naslednji dan po dnevu, ko je zahtevek za pomoč posredovan v centralni urad za zvezo.

▼B

POGLAVJE II

IZMENJAVA INFORMACIJ NA ZAHTEVO

ODDELEK 1

Zahtevek za informacije in za uradne preiskave

Člen 7

1. Na zahtevo organa prosilca mu zaprošeni organ sporoči informacije iz člena 1, vključno z informacijami, ki se nanašajo na poseben primer ali primere.

2. Za namen posredovanja informacij iz odstavka 1 zaprošeni organ poskrbi za izvedbo kakršnih koli uradnih preiskav, ki so potrebne za pridobitev takih informacij.

3. Do 31. decembra 2014 lahko zahtevek iz odstavka 1 vsebuje obrazložen zahtevek za uradno preiskavo. Če zaprošeni organ zavzame stališče, da uradna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organa prosilca o razlogih za tako stališče.

4. Od 1. januarja 2015 lahko zahtevek iz odstavka 1 vsebuje obrazložen zahtevek za točno določeno uradno preiskavo. Če zaprošeni organ zavzame stališče, da uradna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organ prosilca o razlogih za tako stališče.

Ne glede na prvi pododstavek se lahko preiskava zneskov, ki jih izkaže davčni zavezanec v povezavi z dobavami blaga ali storitev iz Priloge I, ki jih opravlja davčni zavezanec s sedežem v državi članici zaprošenega organa, ki so obdavčljive v državi članici organa prosilca, zavrne le:

(a) na podlagi razlogov iz člena 54(1), ki jih oceni zaprošeni organ v skladu z izjavo o najboljših praksah v zvezi z medsebojnim vplivom tega odstavka in člena 54(1), ki se sprejme v skladu s postopkom iz člena 58(2);

(b) na podlagi razlogov iz člena 54(2), (3) in (4), ali

(c) iz razloga, da je zaprošeni organ organu prosilcu že predložil informacije o istem davčnem zavezancu, ki so bile pridobljene v uradni preiskavi, izvedeni pred manj kot dvema letoma.

Če zaprošeni organ zavrne uradno preiskavo iz drugega pododstavka iz razlogov, navedenih v točkah a) ali b), organu prosilcu kljub temu predloži datume in zneske vseh zadevnih dobav, ki jih je davčni zavezanec opravil v zadnjih dveh letih v državi članici organa prosilca.

▼B

5. Za pridobitev potrebnih informacij ali za izvedbo uradne preiskave, za katero je bilo zaprošeno, zaprošeni organ ali upravni organ, na katerega se je obrnil, ravna kakor bi deloval zase ali na zahtevo drugega organa v svoji državi članici.

Člen 8

Zahtevki za informacije in za uradne preiskave na podlagi člena 7 se pošiljajo na standardnem obrazcu, sprejetem v skladu s postopkom iz člena 58 (2), razen v primerih iz člena 50 ali v izjemnih primerih, ko organ prosilec zaradi razlogov iz zahtevka meni, da standardni obrazec ni ustrezen.

Člen 9

1. Na zahtevo organa prosilca mu zaprošeni organ sporoči ustrezne informacije, ki jih pridobi ali jih ima ter rezultate upravnih preiskav v obliki poročil, izjav in drugih dokumentov ali overjene prepise ali izpiske.

2. Izvirni dokumenti se zagotovijo samo kadar to ni v nasprotju z veljavnimi določbami v državi članici, v kateri ima zaprošeni organ sedež.

ODDELEK 2

Rok za posredovanje informacij

Člen 10

Zaprošeni organ posreduje informacije iz členov 7 in 9 čim prej in ne pozneje kot tri mesece po datumu prejema zahtevka.

Kadar pa zaprošeni organ že ima navedene informacije, se rok skrajša na največ en mesec.

Člen 11

V nekaterih posebnih kategorijah primerov se zaprošeni organ in organ prosilec lahko sporazumeta o rokih, ki so drugačni od rokov, opredeljenih v členu 10.

Člen 12

Kadar zaprošeni organ na zahtevek ne more odgovoriti do skrajnega roka, nemudoma pisno obvesti organ prosilca o razlogih za to in navede, kdaj misli, da bo lahko odgovoril.

▼B

POGLAVJE III

IZMENJAVA INFORMACIJ BREZ PREDHODNE ZAHTEVE

Člen 13

1. Pristojni organ vsake države članice brez predhodne zahteve posreduje informacije iz člena 1 pristojnemu organu katere koli zadevne države članice v naslednjih primerih:

(a) kadar se šteje, da je obdavčitev izvedena v namembni državi članici in so informacije, ki jih zagotovi država članica porekla, nujne za učinkovitost kontrolnega sistema namembne države članice;

(b) kadar ima država članica razloge za domnevo, da je bila v drugi državi članici kršena zakonodaja o DDV ali obstaja verjetnost take kršitve;

(c) kadar obstaja tveganje izgube davka v drugi državi članici.

2. Izmenjava informacij brez predhodne zahteve je bodisi avtomatična, kakor je določeno v členu 14, bodisi spontana, kakor je določeno v členu 15.

3. Informacije se posredujejo s standardnimi obrazci, sprejetimi v skladu s postopkom iz člena 58(2).

Člen 14

1. V skladu s postopkom iz člena 58(2) se določi naslednje:

(a) točne kategorije informacij, ki se izmenjujejo avtomatično;

(b) pogostnost avtomatične izmenjave za vsako kategorijo informacij, in

(c) praktične postopke za avtomatično izmenjavo informacij.

Država članica se lahko vzdrži sodelovanja pri avtomatični izmenjavi informacij ene ali več kategorij, če bi zaradi zbiranja informacij ta izmenjava zahtevala naložitev novih obveznosti osebam, zavezanim za DDV, ali bi državi članici naložilo nesorazmerno upravno obremenitev.

Rezultate avtomatične izmenjave informacij vsake kategorije enkrat letno pregleda Odbor iz člena 58(1), da se zagotovi, da se ta vrsta izmenjave izvede le, če je to najučinkovitejši način za izmenjavo informacij.

▼B

2. Od 1. januarja 2015 pristojni organ vsake države članice opravlja zlasti avtomatično izmenjavo informacij, ki vsaki državi članici potrošnje omogoča, da preveri, ali davčni zavezanci, ki nimajo sedeža na njenem ozemlju prijavijo in pravilno plačujejo DDV, ki ga je treba plačati za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve, ne glede na to, ali ti davčni zavezanci uporabljajo posebno ureditev iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES. Država članica sedeža obvesti državo članico potrošnje o vseh ugotovljenih nedoslednostih.

Člen 15

Pristojni organi držav članic pristojnim organom drugih držav članic spontano posredujejo informacije iz člena 13(1), ki niso bile posredovane avtomatično v skladu s členom 14, s katerimi so seznanjeni in ki so po njihovem mnenju lahko koristne za navedene pristojne organe.

POGLAVJE IV

POVRATNE INFORMACIJE

Člen 16

Če pristojni organ sporoči informacije v skladu s členom 7 ali 15, lahko od pristojnega organa, ki je prejel informacije, zahteva povratne informacije. V primeru takšnega zahtevka pristojni organ, ki je informacije prejel, brez poseganja v predpise o davčni tajnosti in varstvu podatkov, ki veljajo v njegovi državi članici, in če to ne nalaga nesorazmerne upravne obremenitve, čim prej pošlje povratne informacije. Praktični postopki se določijo v skladu s postopkom iz člena 58(2).

POGLAVJE V

SHRANJEVANJE IN IZMENJAVA SPECIFIČNIH INFORMACIJ

Člen 17

1. Vsaka država članica hrani v elektronskem sistemu naslednje informacije:

(a) informacije, ki jih zbira v skladu s poglavjem 6 naslova XI Direktive 2006/112/ES;

(b) podatke o identiteti, dejavnosti, pravni obliki in naslovu oseb, ki so jim bile izdane identifikacijske številke za DDV, pridobljene v skladu s členom 213 Direktive 2006/112/ES, ter datum izdaje številke;

(c) podatke o identifikacijskih številkah za DDV, ki jih je izdala in so postale neveljavne, ter datume, ko so te številke postale neveljavne, in

▼B

(d) informacije, ki jih zbira v skladu s členi 360, 361, 364 in 365 Direktive 2006/112/ES, kakor tudi od 1. januarja 2015 informacije iz člena 369(c), (f) in (g) navedene direktive.

2. Tehnične podrobnosti o avtomatični preiskavi podatkov iz odstavka 1(b), (c) in (d) se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 58(2).

Člen 18

Da se informacije iz člena 17 lahko uporabljajo v postopkih, opredeljenih v tej uredbi, so na voljo najmanj pet let od konca prvega koledarskega leta, v katerem se odobri dostop do informacij.

Člen 19

Države članice zagotovijo, da so informacije, ki so na voljo v elektronskem sistemu iz člena 17 sprotno posodabljane, popolne in točne.

V skladu s postopkom iz člena 58(2) se opredelijo merila za ugotavljanje, katere spremembe niso ustrezne, bistvene ali koristne in zato niso potrebne.

Člen 20

1. Informacije iz člena 17 se nemudoma vnesejo v elektronski sistem.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se informacije iz člena 17(1)(a) vnesejo v elektronski sistem najpozneje v enem mesecu po koncu obdobja, na katero se informacije nanašajo.

3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 se morajo informacije, kadar se popravljajo ali dodajajo v elektronski sistem v skladu s členom 19, vnesti najpozneje v enem mesecu po koncu obdobja, v katerem so bile zbrane.

Člen 21

1. Vsaka država članica odobri pristojnim organom katere koli druge države članice avtomatičen dostop do informacij shranjenih v skladu s členom 17.

2. Glede informacij iz člena 17(1)(a) so dostopne vsaj naslednje podrobnosti:

(a) identifikacijske številke za DDV, ki jih je izdala država članica prejemnica informacij;

▼B

(b) celotna vrednost vseh dobav blaga znotraj Skupnosti in celotna vrednost vseh storitev znotraj Skupnosti, ki jih osebam, ki imajo identifikacijsko številko za DDV iz točke (a), opravijo vsi dobavitelji, identificirani za DDV v državi članici, ki posreduje informacije;

(c) identifikacijske številke za DDV oseb, ki so opravile dobave blaga in storitve iz točke (b);

(d) celotna vrednost dobav blaga in storitev iz točke (b), ki jih opravi vsaka oseba iz točke (c) vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV iz točke (a);

(e) celotna vrednost dobav blaga in storitev iz točke (b), ki jih opravi vsaka oseba iz točke (c) vsaki osebi, ki ima identifikacijsko številko za DDV v drugi državi članici, pod naslednjimi pogoji:

(i) dostop je povezan s preiskavo domnevne goljufije;

(ii) dostop poteka preko uradnika za zvezo Eurofisca iz člena 36(1), ki ima osebno uporabniško identifikacijo za elektronske sisteme, ki omogočajo dostop do teh informacij, in

(iii) dostop je odobren le v običajnem delovnem času.

Vrednosti iz točk (b), (d) in (e) so izražene v valuti države članice, ki posreduje informacije, in se nanašajo na obdobja za predložitev rekapitulacijskih poročil posameznih davčnih zavezancev, določena v skladu s členom 263 Direktive 2006/112/ES.

Člen 22

1. Države članice za zagotovitev sprejemljive ravni jamstva davčnim upravam o kakovosti in zanesljivosti informacij ki so na voljo preko elektronskega sistema iz člena 17, sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so podatki, ki jih davčni zavezanci in pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, posredujejo zaradi identifikacije za namene DDV v skladu s členom 214 Direktive 2006/112/ES, po njihovi oceni popolni in točni.

Države članice izvedejo postopke za preverjanje teh podatkov, kakor je to zahtevano v rezultatih njihove ocene tveganja. Ta preverjanja se načeloma opravijo pred identifikacijo za namene DDV; če pa se pred to identifikacijo opravijo le predhodna preverjanja, pa najpozneje v šestih mesecih po tej identifikaciji.

▼B

2. Države članice Odbor iz člena 58(1) obvestijo o ukrepih, izvedenih na nacionalni ravni, za zagotovitev kakovosti in zanesljivosti informacij v skladu z odstavkom 1.

Člen 23

Države članice zagotovijo, da je vsaj v kateri od naslednjih okoliščin identifikacijska številka za DDV iz člena 214 Direktive 2006/112/ES v elektronskem sistemu iz člena 17 prikazana kot neveljavna:

(a) če so osebe, identificirane za namene DDV izjavile, da je njihova gospodarska dejavnost, kakor je opredeljena v členu 9 Direktive 2006/112/ES prenehala, ali za katere pristojna davčna uprava meni, da so prenehale opravljati takšno gospodarsko dejavnost. Davčna uprava lahko zlasti predpostavlja, da je oseba prenehala opravljati gospodarsko dejavnost, če ni predložila obračuna DDV in rekapitulacijskih poročil za posamezno leto po preteku roka za predložitev prvega obračuna ali poročila, kljub temu, da bi oseba to morala storiti. Oseba ima pravico na drugačen način dokazati obstoj gospodarske dejavnosti;

(b) če so osebe podale lažne podatke zaradi identifikacije za namene DDV ali niso sporočile sprememb svojih podatkov in če bi davčna uprava to vedela, bi identifikacijo te osebe za namene DDV zavrnila ali ji odvzela identifikacijsko številko za DDV.

Člen 24

Kadar pristojni organi držav članic za namene členov 17 do 21 informacije izmenjujejo z elektronskimi sredstvi, sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izpolnjevanje obveznosti iz člena 55.

Države članice so odgovorne za potreben razvoj svojih sistemov, če je to potrebno za izmenjavo teh informacij z uporabo omrežja CCN/CSI.

POGLAVJE VI

ZAHTEVEK ZA UPRAVNO URADNO OBVESTILO

Člen 25

Zaprošeni organ na zahtevo organa prosilca in v skladu s pravili, ki urejajo uradno obveščanje o podobnih instrumentih v državi članici zaprošenega organa, uradno obvesti naslovnika vseh instrumentov in odločitev pristojnih organov in zadevajo uporabo zakonodaje o DDV na ozemlju države članice organa prosilca.

▼B

Člen 26

V zahtevkih za uradno obvestilo, v katerih je naveden predmet instrumenta ali odločitve, o kateri se uradno obvešča, se navede ime, naslov in vse druge ustrezne informacije za identifikacijo naslovnika.

Člen 27

Zaprošeni organ nemudoma obvesti organ prosilca o svojem odgovoru na zahtevek za uradno obvestilo in ga uradno obvesti zlasti o dnevu uradnega obvestila naslovniku o odločitvi ali instrumentu.

POGLAVJE VII

PRISOTNOST V UPRAVNIH URADIH IN UDELEŽBA V URADNIH PREISKAVAH

Člen 28

1. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom ter v skladu z ureditvijo, ki jo določi slednji, so lahko uradniki, ki jih pooblasti organ prosilec, zaradi izmenjave informacij iz člena 1 prisotni v uradih upravnih organov zaprošene države članice, ali kjer koli ti organi opravljajo svoje dolžnosti. Kadar so zahtevane informacije vsebovane v dokumentaciji, do katere imajo uradniki zaprošenega organa dostop, je treba uradnikom organa prosilca dati njihove izvode.

2. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom ter v skladu z ureditvijo, ki jo določi slednji, so lahko uradniki, ki jih pooblasti organ prosilec, zaradi izmenjave informacij iz člena 1 prisotni med uradnimi preiskavami, ki se izvajajo na ozemlju zaprošene države članice. Takšne uradne preiskave izvajajo izključno uradniki zaprošenega organa. Uradniki organa prosilca ne izvajajo pooblastil pregleda, prenesenih na uradnike zaprošenega organa. Lahko pa imajo dostop do istih prostorov in dokumentov kot uradniki zaprošenega organa na podlagi posredovanja uradnikov zaprošenega organa in samo za namen uradne preiskave, ki se izvaja.

3. Uradniki organa prosilca, ki so prisotni v drugi državi članici v skladu z odstavkoma 1 in 2, morajo biti vedno sposobni predložiti pisno pooblastilo, v katerem je navedeno njihovo celotno ime in uradni položaj.

POGLAVJE VIII

SOČASNE KONTROLE

Člen 29

Države članice se lahko dogovorijo o izvedbi sočasnih kontrol, kadar menijo, da so take kontrole bolj učinkovite kot kontrole, ki jih opravi samo ena država članica.

▼B

Člen 30

1. Država članica neodvisno identificira davčne zavezance, ki jih namerava predlagati za sočasne kontrole. Pristojni organ navedene države članice uradno obvesti pristojni organ v zadevni drugi državi članici o primerih, predlaganih za sočasno kontrolo. Kolikor je to mogoče, poda razloge za svojo izbiro tako, da posreduje informacije, ki so privedle do njegove odločitve. Navede obdobje, v katerem se bodo take kontrole opravljale.

2. Pristojni organ države članice, ki prejme predlog za sočasno kontrolo, načeloma v dveh tednih od prejema predloga, najkasneje pa v enem mesecu, potrdi, da se strinja, ali posreduje sodelujočemu organu obrazloženo zavrnitev.

3. Vsak pristojni organ zadevnih držav članic imenuje zastopnika, ki je odgovoren za nadzor in koordinacijo postopka kontrol.

POGLAVJE IX

INFORMACIJE DAVČNIM ZAVEZANCEM

Člen 31

1. Pristojni organi vsake države članice zagotovijo, da osebe, ki sodelujejo pri dobavi blaga ali opravljanju storitev znotraj Skupnosti, ter davčni zavezanci, ki nimajo sedeža in ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronsko opravljene storitve, še zlasti tiste iz Priloge II Direktive 2006/112/ES, lahko dobijo za namene teh transakcij elektronsko potrditev veljavnosti identifikacijske številke za DDV katere koli določene osebe ter ustrezno ime in naslov. Te informacije morajo ustrezati podatkom iz člena 17.

2. Vsaka država članica z elektronskimi sredstvi zagotovi potrditev imena in naslova osebe, ki ji je bila izdana identifikacijska številka za DDV v skladu z njenimi nacionalnimi pravili o varstvu podatkov.

3. Za obdobje, opredeljeno v členu 357 Direktive 2006/112/ES, se prvi odstavek tega člena ne uporablja za davčne zavezance, ki nimajo sedeža ter opravljajo telekomunikacijske storitve in storitve oddajanja.

Člen 32

1. Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, na svoji spletni strani objavi podrobnosti o določbah, ki jih odobri vsaka država članica, ki prenaša poglavje 3 naslova XI Direktive 2006/112/ES.

2. Podrobnosti o informacijah, ki jih je treba sporočiti in njihovi obliki se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 58(2).

▼B

POGLAVJE X

EUROFISC

Člen 33

1. Da bi spodbudili in olajšali večstransko sodelovanje v boju proti goljufijam na področju DDV, se s tem poglavjem vzpostavi mreža za hitro izmenjavo ciljnih informacij med državami članicami (v nadaljnjem besedilu: Eurofisc).

2. V okviru Eurofisca države članice:

(a) vzpostavijo večstranski sistem zgodnjega opozarjanja za boj proti goljufijam na področju DDV;

(b) usklajujejo hitro večstransko izmenjavo ciljnih informacij na tematskih področjih, kjer bo deloval Eurofisc (v nadaljnjem besedilu: delovna področja Eurofisca);

(c) usklajujejo delo uradnikov Eurofisca za zvezo sodelujočih držav članic pri ukrepanju na podlagi prejetih opozoril.

Člen 34

1. Države članice sodelujejo na tistih delovnih področjih Eurofisca, ki jih izberejo in se lahko tudi odločijo, da končajo sodelovanje.

2. Države članice, ki so se odločile sodelovati na delovnem področju Eurofisca, dejavno sodelujejo v večstranski izmenjavi ciljnih informacij med sodelujočimi državami članicami.

3. Izmenjane informacije so tajne, kakor določa člen 55.

Člen 35

Komisija nudi Eurofiscu tehnično in logistično podporo. Komisija nima dostopa do informacij iz člena 1, ki se izmenjujejo prek Eurofisca.

Člen 36

1. Pristojni organi vsake države članice imenujejo vsaj enega uradnika za zvezo Eurofisca. Uradniki za zvezo Eurofisca so pristojni uradniki v smislu člena 2(1)(c) in opravljajo svoje dejavnosti iz člena 33(2). Še naprej so odgovorni le nacionalnim upravam.

2. Uradniki za zvezo držav članic, ki sodelujejo na katerem koli delovnem področju Eurofisca („sodelujoči uradniki za zvezo Eurofisca“), izmed sodelujočih uradnikov za zvezo za omejeno obdobje imenujejo koordinatorja (v nadaljnjem besedilu: koordinator za delovna področja Eurofisca). Koordinatorji za delovna področja Eurofisca:

▼B

(a) pregledujejo informacije, ki jih prejmejo od sodelujočih uradnikov Eurofisca za zvezo, in dajejo vse informacije na voljo drugim sodelujočim uradnikom Eurofisca za zvezo. Informacije se izmenjujejo z elektronskimi sredstvi;

(b) zagotavljajo, da so informacije, ki jih prejmejo od sodelujočih uradnikov Eurofisca za zvezo, obdelane, kot je dogovorjeno med sodelujočimi na delovnem področju, in rezultat dajo na voljo sodelujočim uradnikom Eurofisca za zvezo;

(c) dajejo povratne informacije sodelujočim uradnikom za zvezo Eurofisca.

Člen 37

Koordinatorji za delovna področja Eurofisca predložijo letno poročilo o dejavnostih na vseh delovnih področjih Odboru iz člena 58(1).

POGLAVJE XI

DOLOČBE V ZVEZI S POSEBNIMA UREDITVAMA V POGLAVJU 6 NASLOVA XII DIREKTIVE 2006/112/ES

ODDELEK 1

Določbe, ki se uporabljajo do 31. Decembra 2014

Člen 38

Za posebno ureditev, opredeljeno v poglavju 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, se uporabljajo naslednje določbe. Opredelitve pojmov iz člena 358 navedene direktive se uporabljajo tudi za namene tega poglavja.

Člen 39

1. Informacije, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, v skladu s členom 361 Direktive 2006/112/ES posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti, se predložijo z elektronskimi sredstvi. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 58(2) te uredbe.

2. Država članica identifikacije te informacije z elektronskimi sredstvi posreduje pristojnim organom drugih držav članic v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je prejela podatke od davčnega zavezanca, ki nima sedeža. Na enak način so pristojni organi drugih držav članic obveščeni o dodeljeni identifikacijski številki. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, s katerim se te informacije posredujejo, se določijo v skladu s postopkom iz člena 58(2).

▼B

3. Država članica identifikacije nemudoma z elektronskimi sredstvi obvesti pristojne organe drugih držav članic, če je davčni zavezanec, ki nima sedeža, izključen iz identifikacijskega registra.

Člen 40

1. Obračun s podatki, navedenimi v členu 365 Direktive 2006/112/ES, je treba predložiti z elektronskimi sredstvi. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 58(2) te uredbe.

2. Država članica identifikacije pošlje te informacije z elektronskimi sredstvi pristojnemu organu zadevne države članice najpozneje 10 dni po koncu meseca, v katerem je bil prejet obračun. Države članice, ki so zahtevale, da se obračun davka izdela v nacionalni valuti, ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan poročevalnega obdobja. Pri zamenjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave. Tehnične podrobnosti pošiljanja teh informacij se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 58(2).

3. Država članica identifikacije pošlje z elektronskimi sredstvi državi članici potrošnje informacije, ki so potrebne za povezavo vsakega plačila z ustreznim trimesečnim obračunom davka.

Člen 41

1. Država članica identifikacije zagotovi, da se znesek, ki ga plača davčni zavezanec, ki nima sedeža, prenese na bančni račun, denominiran v eurih, ki ga določi država članica potrošnje, kateri je dolžna plačilo. Države članice, ki so zahtevale plačilo v nacionalni valuti, ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan poročevalnega obdobja. Pri zamenjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave. Prenos se opravi najpozneje 10 dni po koncu meseca, v katerem je bilo prejeto plačilo.

2. Če davčni zavezanec, ki nima sedeža, ne plača celotnega dolgovanega davka, država članica identifikacije zagotovi, da se plačilo prenese v državo članico potrošnje sorazmerno z dolgovanim davkom v vsaki državi članici. Država članica identifikacije o tem z elektronskimi sredstvi obvesti pristojne organe držav članic potrošnje.

Člen 42

Države članice z elektronskimi sredstvi uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic o ustreznih številkah bančnih računov za sprejemanje plačil v skladu s členom 41.

▼B

Države članice z elektronskimi sredstvi nemudoma uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o spremembah splošne davčne stopnje.

ODDELEK 2

Določbe, ki se uporabljajo od 1. januarja 2015

Člen 43

Za posebni ureditvi, opredeljeni v poglavju 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, se uporabljajo naslednje določbe.

Člen 44

1. Informacije, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, v skladu s členom 361 Direktive 2006/112/ES posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti, se predložijo z elektronskimi sredstvi. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 58(2) te uredbe.

2. Država članica identifikacije informacije iz odstavka 1 z elektronskimi sredstvi posreduje pristojnim organom drugih držav članic v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je prejela podatke od davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Skupnosti. Ustrezni podatki o identifikaciji davčnega zavezanca, za katerega se uporablja posebna ureditev po členu 369b Direktive 2006/112/ES, se posredujejo v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je davčni zavezanec prijavil začetek obdavčljivih dejavnosti v okviru navedene ureditve. Na enak način so pristojni organi drugih držav članic obveščeni o dodeljeni identifikacijski številki.

Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, s katerim so posredovane te informacije, se določijo v skladu s postopkom iz člena 58(2) te uredbe.

3. Država članica identifikacije z elektronskimi sredstvi nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic, če je davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, ali davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici potrošnje, izključen iz posebne ureditve.

Člen 45

1. Obračun s podatki, navedenimi v členih 365 in 369g Direktive 2006/112/ES, je treba predložiti z elektronskimi sredstvi. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 58(2) te uredbe.

2. Država članica identifikacije pošlje te informacije z elektronskimi sredstvi pristojnemu organu države članice potrošnje najpozneje 10 dni po koncu meseca, v katerem je bil prejet obračun. Informacije iz drugega odstavka člena 369g Direktive 2006/112/ES se prav tako pošljejo pristojnemu organu zadevne države članice sedeža. Države članice, ki so zahtevale, da se obračun davka izdela v nacionalni valuti,

▼B

ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan poročevalnega obdobja. Pri zamenjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave. Tehnične podrobnosti pošiljanja teh informacij se določijo v skladu s postopkom, opredeljenim v členu 58(2) te uredbe.

3. Država članica identifikacije pošlje z elektronskimi sredstvi državi članici potrošnje informacije, ki so potrebne za povezavo vsakega plačila z ustreznim trimesečnim obračunom davka.

Člen 46

1. Država članica identifikacije zagotovi, da se znesek, ki ga plača davčni zavezanec, ki nima sedeža, prenese na bančni račun, denominiran v eurih, ki ga določi država članica potrošnje, kateri je dolžna plačilo. Države članice, ki so zahtevale plačilo v nacionalni valuti, ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan poročevalnega obdobja. Pri zamenjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave. Prenos se opravi najpozneje 10 dni po koncu meseca, v katerem je bilo prejeto plačilo.

2. Če davčni zavezanec, ki nima sedeža, ne plača celotnega dolgovanega davka, država članica identifikacije zagotovi, da se plačilo prenese v državo članico potrošnje sorazmerno z dolgovanim davkom v vsaki državi članici. Država članica identifikacije o tem z elektronskimi sredstvi obvesti pristojne organe držav članic potrošnje.

3. Kar zadeva plačila, ki se v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES prenesejo v državo članico potrošnje, država članica identifikacije od zneskov iz prvega in drugega odstavka tega člena obdrži:

(a) od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2016: – 30 %;

(b) od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2018: – 15 %;

(c) od 1. januarja 2019: – 0 %.

Člen 47

Države članice z elektronskimi sredstvi uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic o ustreznih številkah bančnih računov za sprejemanje plačil v skladu s členom 46.

Države članice z elektronskimi sredstvi nemudoma uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o spremembah davčne stopnje, ki se uporablja za opravljanje telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev.

▼B

POGLAVJE XII

IZMENJAVA IN HRANJENJE INFORMACIJ V OKVIRU POSTOPKA VRAČILA DDV DAVČNIM ZAVEZANCEM, KI NIMAJO SEDEŽA V DRŽAVI ČLANICI VRAČILA, AMPAK V DRUGI DRŽAVI ČLANICI

Člen 48

1. Če pristojni organ države članice sedeža, prejme zahtevek za vračilo DDV v skladu s členom 5 Direktive 2008/9/ES in če se člen 18 navedene direktive ne uporablja, ga v roku 15 koledarskih dni od prejema z elektronskimi sredstvi posreduje pristojnim organom vsake zadevne države članice vračila, s čimer potrdi, da je vlagatelj, kakor je opredeljen v členu 2(5) Direktive 2008/9/ES, davčni zavezanec za namene DDV in da je identifikacijska ali registracijska številka, ki jo je navedla ta oseba, veljavna za obdobje vračila.

2. Pristojni organi vsake države članice vračila z elektronskimi sredstvi sporočijo pristojnim organom drugih držav članic vse informacije, ki jih ti zahtevajo na podlagi člena 9(2) Direktive 2008/9/ES. Tehnične podrobnosti, vključno s skupnim elektronskim sporočilom, s katerim se te informacije posredujejo, se določijo v skladu s postopkom iz člena 58(2) te uredbe.

3. Pristojni organi vsake države članice vračila obvestijo z elektronskimi sredstvi pristojne organe drugih držav članic, če želijo uporabiti možnost iz člena 11 Direktive 2008/9/ES, da od vlagatelja zahtevajo, naj predloži opis svoje poslovne dejavnosti z usklajenimi oznakami.

Usklajene oznake iz prvega pododstavka se opredelijo v skladu s postopkom iz člena 58(2) te uredbe na podlagi klasifikacije NACE, določene v Uredbi (ES) št. 1893/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 ([1]).

POGLAVJE XIII

RAZMERJA DO KOMISIJE

Člen 49

1. Države članice in Komisija preučijo in ovrednotijo delovanje postopkov za upravno sodelovanje, ki je opredeljeno v tej uredbi. Komisija združi izkušnje držav članic s ciljem izboljšati delovanje navedenih postopkov.

2. Države članice Komisiji sporočijo vse razpoložljive informacije, ki so pomembne za uporabo te uredbe.

([1]) UL L 393, 30.12.2006, str. 1.

▼B

3. V skladu s postopkom iz člena 58(2) se določi seznam statističnih podatkov, potrebnih za ovrednotenje te uredbe. Države članice te podatke sporočijo Komisiji, kolikor so na voljo in ni verjetno, da bi sporočanje povzročilo neupravičene upravne obremenitve.

4. Zaradi vrednotenja učinkovitosti tega sistema upravnega sodelovanja v boju proti davčni utaji in izogibanju davkom države članice lahko Komisiji sporočijo katere koli druge informacije iz člena 1.

5. Komisija posreduje informacije iz odstavkov 2, 3 in 4 drugim zadevnim državam članicam.

6. Kadar je to potrebno ne glede na zahteve drugih določb te uredbe, Komisija pristojnim organom vseh držav članic sporoči informacije v zvezi z bojem proti goljufijam na področju DDV, takoj ko te informacije pridobi.

7. Za uresničitev ciljev te uredbe lahko Komisija na zahtevo držav e članic e zagotovi svojo strokovno, tehnično ali logistično pomoč, ali kakršno koli drugo podporo.

POGLAVJE XIV

RAZMERJA DO TRETJIH DRŽAV

Člen 50

1. Kadar pristojni organ države članice prejme informacije iz tretje države, lahko navedeni organ te informacije prenese pristojnim organom držav članic, ki bi jih informacije lahko zanimale, in vsekakor pristojnim organom, ki jih zahtevajo, kolikor to dovoljujejo dogovori o pomoči z navedeno posamezno tretjo državo.

2. Pristojni organi lahko v skladu s svojimi domačimi predpisi o sporočanju osebnih podatkov tretjim državam tretji državi sporočijo informacije, pridobljene v skladu s to uredbo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pristojni organ države članice, iz katere izvirajo informacije, se strinja s takim sporočanjem, in

(b) če se je zadevna tretja država obvezala zagotavljati sodelovanje pri zbiranju dokazov o nepravilnostih pri transakcijah, za katere se zdi, da so v nasprotju z zakonodajo o DDV.

POGLAVJE XV

POGOJI, KI UREJAJO IZMENJAVO INFORMACIJ

Člen 51

1. Informacije, sporočene na podlagi te uredbe, se, kolikor je to mogoče, zagotovijo z elektronskimi sredstvi v skladu s postopki, ki jih je treba sprejeti v skladu s postopkom iz člena 58(2).

▼B

2. Ko zahtevek ni v celoti vložen prek navedenega elektronskega sistema iz odstavka 1, zaprošeni organ z elektronskimi sredstvi nemudoma potrdi prejem zahtevka, vsekakor pa v petih dneh po njegovem prejemu.

Ko organ prejme zahtevek ali informacije, a ni njihov nameravani prejemnik, z elektronskimi sredstvi nemudoma pošlje opozorilo pošiljatelju, vsekakor pa v petih dneh po njihovem prejemu.

Člen 52

Zahtevki za pomoč, vključno z zahtevki za uradno obvestilo in priloženi dokumenti so lahko v katerem koli jeziku, o katerem se sporazumeta zaprošeni organ in organ prosilec. Takšnim zahtevkom se priloži prevod v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov države članice, v kateri ima zaprošeni organ sedež, samo v posebnih primerih, ko zaprošeni organ poda razlog, zakaj prosi za tak prevod.

Člen 53

Komisija in države članice zagotovijo, da so obstoječi ali novi sistemi sporočanja in izmenjave informacij, ki so potrebni za izmenjave informacij iz te uredbe, pripravljeni za izvajanje. Dogovor na ravni storitev, ki zagotavlja tehnično kakovost in količino storitev, ki jih opravijo Komisija in države članice za delovanje teh sistemov sporočanja in izmenjave informacij, se sklene v skladu s postopkom iz člena 58(2). Komisija je odgovorna za razvoj omrežja CCN/CSI, ki je potreben, da se omogoči izmenjava teh informacij med državami članicami. Države članice so odgovorne za nadaljnji razvoj svojih sistemov, če je to potrebno za izmenjavo teh informacij z uporabo omrežja CCN/CSI.

Države članice se odpovedo vsem terjatvam za povračilo stroškov, ki nastanejo pri uporabi te uredbe, razen, kadar je to primerno, v zvezi s plačilom izvedencem.

Člen 54

1. Zaprošeni organ v eni državi članici zagotovi organu prosilcu v drugi državi članici informacije iz člena 1, če:

(a) število in narava zahtevkov za informacije s strani organa prosilca v določenem obdobju zaprošenemu organu ne nalaga nesorazmerne upravne obremenitve;

(b) je organ prosilec izrabil običajne vire informacij, ki bi jih v okoliščinah lahko uporabil za pridobitev zahtevanih informacij, brez tveganja, da ogrozi doseganje želenega cilja.

▼B

2. Ta uredba ne nalaga obveznosti izvedbe preiskav ali zagotavljanja informacij za posamezne primere, če zakonodaja ali upravne prakse države članice, ki bi morala dati informacije, državi članici ne dovoljujejo izvedbe navedenih preiskav ali zbiranja ali uporabe navedenih informacij za lastne namene države članice.

3. Pristojni organ zaprošene države članice lahko zavrne zagotovitev informacij, kadar država članica prosilka iz pravnih razlogov ne more zagotoviti podobnih informacij. Komisijo se obvesti o razlogih za zavrnitev s strani zaprošene države članice.

4. Posredovanje informacij se lahko zavrne, kadar bi povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne tajnosti ali poslovnega procesa, ali če gre za informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

5. V nobenem primeru se odstavki 2, 3 in 4 ne bi smeli šteti kot dovoljenje, da zaprošeni organ države članice zavrne posredovanje informacij v zvezi z davčnim zavezancem, identificiranim za DDV v državi članici organa prosilca, le zato ker ima te informacije banka, druga finančna institucija, pooblaščeni zastopnik ali oseba, ki deluje v agenciji ali kot zastopnik, ali ker se nanašajo na lastniške deleže v pravni osebi.

6. Zaprošeni organ obvesti organ prosilca o razlogih za zavrnitev zahtevka za pomoč.

7. Spodnja meja sprožitve zahtevka za pomoč se lahko sprejme v skladu s postopkom iz člena 58(2).

Člen 55

1. Za informacije, sporočene ali zbrane v kateri koli obliki na podlagi te uredbe, vključno z vsemi informacijami, do katerih je uradnik lahko dostopal v okoliščinah, določenih v poglavjih VII, VIII in X, ter v primerih iz odstavka 2 tega člena, velja obveznost varovanja uradne tajnosti in morajo biti varovana kot podobne informacije v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, ki je informacijo prejela, in ustreznimi določbami, ki se uporabljajo za organe Unije. Te informacije se lahko uporabljajo samo v okoliščinah, določenih v tej uredbi.

Take informacije se lahko uporabljajo za namene določanja osnove za odmero ali pobiranje in upravno kontrolo davka za namene določanja osnove za odmero.

▼B

Informacije se lahko uporabijo tudi za odmero drugih prelevmanov, dajatev in davkov, zajetih v členu 2 Direktive Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe ([1]).

Poleg tega se lahko uporabijo v zvezi s sodnimi postopki, ki lahko vključujejo sankcije, ki so posledica kršitev davčnega prava brez poseganja v splošna pravila in predpise, ki urejajo pravice tožencev in prič v takih postopkih.

2. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti Urad Komisije za akreditacijo v zvezi z varnostjo, imajo lahko dostop do teh informacij samo, kolikor je to potrebno za skrb, vzdrževanje in razvoj omrežja CCN/CSI.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 pristojni organ države članice, ki posreduje informacije, dovoli uporabo informacij za druge namene v državi članici organa prosilca, če se v skladu z zakonodajo države članice zaprošenega organa informacije lahko uporabljajo za podobne namene.

4. Kadar organ prosilec meni, da bi bile informacije, ki jih je prejel od zaprošenega organa, lahko koristne za pristojni organ tretje države članice, lahko slednjemu te informacije pošlje. O tem vnaprej obvesti zaprošeni organ. Zaprošeni organ lahko zahteva, da je za pošiljanje informacij tretji osebi potrebno njegovo predhodno soglasje.

5. Vsako shranjevanje ali izmenjavo informacij iz te uredbe urejajo določbe o izvajanju Direktive 95/46/ES. Vendar pa države članice za namene pravilne uporabe te uredbe omejijo obseg obveznosti in pravic, opredeljenih v členih 10, 11(1) ter 12 in 21 Direktive 95/46/ES na obseg, ki je potreben zaradi zaščite interesov iz člena 13(1)(e) navedene direktive.

Člen 56

Poročila, izjave in kateri koli druge dokumente ali overjene prepise ali izpiske, ki jih pridobi osebje zaprošenega organa in so posredovani organu prosilcu v skladu s pomočjo, predvideno s to uredbo, lahko pristojni organi države članice organa prosilca uveljavljajo kot dokaz na isti podlagi kot podobne dokumente, ki jih zagotovi drug organ navedene države.

([1]) UL L 150, 10.6.2008, str. 28.

▼B

Člen 57

1. Za uporabo te uredbe države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi:

(a) zagotovijo učinkovito notranjo koordinacijo med pristojnimi organi;

(b) vzpostavijo neposredno sodelovanje med organi, pooblaščenimi za namene take koordinacije;

(c) zagotovijo nemoteno delovanje postopkov izmenjave informacij, opredeljenih v tej uredbi.

2. Komisija vsaki državi članici čim hitreje sporoči katere koli informacije, ki jih prejme in ki jih lahko posreduje.

POGLAVJE XVI

KONČNE DOLOČBE

Člen 58

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za upravno sodelovanje.

2. Kadar koli se navaja ta odstavek, veljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok, določen v členu 5(6) Sklepa 1999/468/ES, je tri mesece.

Člen 59

1. Do 1. novembra 2013, nato pa vsakih pet let, Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te uredbe.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila vseh predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta uredba.

Člen 60

1. Določbe te uredbe ne posegajo v izpolnjevanje kakršnih koli širših obveznosti v zvezi z medsebojno pomočjo, ki izhajajo iz drugih pravnih predpisov, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi.

2. Kadar države članice sklenejo dvostranske sporazume o zadevah, ki jih ureja ta uredba, zlasti na podlagi člena 11, razen za obravnavanje posameznih primerov, o tem nemudoma obvestijo Komisijo. Komisija nato obvesti druge države članice.

▼B

Člen 61

Uredba (ES) št. 1798/2003 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2012. Vendar se učinki člena 2(1) navedene uredbe ohranijo do dne, ko Komisija objavi seznam pristojnih organov iz člena 3 te uredbe.

Poglavje V, razen člena 27(4) navedene uredbe se še uporablja do 31. decembra 2012.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 62

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2012.

Vendar se členi 33 do 37 uporabljajo od 1. novembra 2010.

Poglavje V, razen členov 22 in 23, se uporablja od 1. januarja 2013.

— Členi 38 do 42 se uporabljajo od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2014 in

— členi 43 do 47 se uporabljajo od 1. januarja 2015.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Seznam dobav blaga in storitev, za katere se uporablja člen 7(3) in (4):

1. prodaja na daljavo (člena 33 in 34 Direktive 2006/112/ES);
2. storitve v zvezi z nepremičninami (člen 47 Direktive 2006/112/ES);
3. telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ter elektronsko opravljene storitve (člen 58 Direktive 2006/112/ES);
4. dajanje v najem, razen kratkoročnega najema, prevoznih sredstev osebi, ki ni davčni zavezanec (člen 56 Direktive 2006/112/ES).

▼B

PRILOGA II

Razveljavljena uredba in njene zaporedne spremembe

Uredba Sveta (ES) št. 1798/2003	UL L 264, 15.10.2003, str. 1.
Uredba Sveta (ES) št. 885/2004	UL L 168, 1.5.2004, str. 1.
Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006	UL L 363, 20.12.2006, str. 1.
Uredba Sveta (ES) št. 143/2008	UL L 44, 20.2.2008, str. 1.
Uredba Sveta (ES) št. 37/2009	UL L 14, 20.1.2009, str. 1.

▼B

PRILOGA III

PRIMERJALNA PREGLEDNICA

Uredba (ES) št. 1798/2003	Ta uredba
člen 1(1), prvi in drugi pododstavek	člen 1(1), prvi in drugi pododstavek
člen 1(1), tretji pododstavek	—
člen 1(1), četrti pododstavek	člen 1(4)
člen 1(2)	člen 1(3)
člen 2(1), točka 1	člen 3
člen 2(1), točka 2	člen 2(1)(a)
člen 2(1), točka 3	člen 2(1)(b)
člen 2(1), točka 4	člen 2(1)(c)
člen 2(1), točka 5	člen 2(1)(d)
člen 2(1), točka 6	člen 2(1)(e)
člen 2(1), točka 7	člen 2(1)(f)
člen 2(1), točka 8	člen 2(1)(g)
člen 2(1), točka 9	člen 2(1)(h)
člen 2(1), točka 10	člen 2(1)(i)
člen 2(1), točka 11	člen 2(1)(j)
člen 2(1), točka 12	člen 2(1)(k)
člen 2(1), točka 13	člen 2(1)(l)
člen 2(1), točka 14	—
člen 2(1), točka 15	člen 2(1)(m)
člen 2(1), točka 16	člen 2(1)(n)
člen 2(1), točka 17	—
člen 2(1), točka 18	člen 2(1)(p)
člen 2(1), točka 19	člen 2(1)(q)
člen 2(2)	člen 2(2)

▼B

Uredba (ES) št. 1798/2003	Ta uredba
člen 3(1)	—
člen 3(2)	člen 4(1)
člen 3(3)	člen 4(2)
člen 3(4)	člen 4(3)
člen 3(5)	člen 4(4)
člen 3(6)	člen 5
člen 3(7)	člen 6
člen 4	—
člen 5(1)	člen 7(1)
člen 5(2)	člen 7(2)
Article 5(3)	Do 31. decembra 2014: člen 7(3) Od 1. januarja 2015: člen 7(4)
člen 5(4)	člen 7(5)
člen 6	člen 8
člen 7	člen 9
člen 8	člen 10
člen 9	člen 11
člen 10	člen 12
člen 11	člen 28
člen 12	člen 29
člen 13	člen 30
člen 14	člen 25
člen 15	člen 26
člen 16	člen 27
člen 17, prvi pododstavek	člen 13(1)
člen 17, drugi pododstavek	člen 14(2)
člen 18	člen 14(1), prvi pododstavek
člen 19	—
člen 20	—
člen 21	člen 14(1), drugi pododstavek

▼B

Uredba (ES) št. 1798/2003	Ta uredba
člen 22(1), prvi pododstavek	člen 17(1)(a)
člen 22(1), drugi pododstavek	člen 18
člen 22(2)	člen 19
člen 23, prvi pododstavek	člen 21(2)(a) in (b)
člen 23, drugi odstavek	člen 21(2), drugi pododstavek
člen 24, prvi odstavek, točka 1	člen 21(2)(c)
člen 24, prvi odstavek, točka 1	člen 21(2)(d)
člen 24, drugi odstavek	člen 21(2), drugi pododstavek
člen 25(1)	člen 20(1)
člen 25(2)	člen 20(2)
člen 25(3)	—
člen 26	člen 24, prvi pododstavek
člen 27(1)	člen 17(1)(b)
člen 27(2)	člen 17(1)(b) in člen 21(1)
člen 27(3)	člen 17(1)(b) in člen 21(1)
člen 27(4)	člen 31
člen 27(7)	člen 24
člen 28	do 31. decembra 2014: člen 38 od 1. januarja 2015: člen 43
člen 29	do 31. decembra 2014: člen 39 od 1. januarja 2015: člen 44
člen 30	do 31. decembra 2014: člen 40 od 1. januarja 2015: člen 45
člen 31	člen 17(1)(d)
člen 32	do 31. decembra 2014: člen 41 od 1. januarja 2015: člen 46

▼B

Uredba (ES) št. 1798/2003	Ta uredba
člen 33	do 31. decembra 2014: člen 42 od 1. januarja 2015: člen 47
člen 34	—
člen 34a	člen 48
člen 35	člen 49
člen 36	člen 50
člen 37	člen 51(1)
člen 38	člen 52
člen 39	člen 53
člen 40	člen 54
člen 41	člen 55
člen 42	člen 56
člen 43	člen 57
člen 44	člen 58
člen 45	člen 59
člen 46	člen 60
člen 47	člen 61
člen 48	člen 62